

ítélete

Kfv.III.37.123/2016/6.

. Kovács Ákos bíró

$$(\dots)$$

A felperes képviselője: . Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

közigazgatási határozat felülvizsgálata

sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 22.K.31.476/2015/10.

Rendelkező rész

22.K.31.476/2015/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

költséget.

illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kínai állampolgár felperes 2009. április 24. napján tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet nyújtott be az elsőfokú

idegenrendészeti hatóságnál mint magyar állampolgár családtagja, tekintettel arra, hogy gyermeke (...) magyar állampolgár. Az elsőfokú hatóság a felperes részére öt év érvényességi idejű tartózkodási kártya kiadását rendelte el, melynek érvényessége 2014. augusztus 15. napján járt le. A felperes ekkor állandó tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet terjesztett elő arra hivatkozva, hogy gyermeke magyar állampolgár. Az elsőfokú hatóság a 2014. november 17. napján kelt 106-1-47580/5/2014-ÁT számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Határozatát a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmvtv.) 1. § (1) bekezdés c) pontjára, 2. § b) pontjára, 16. § (1) bekezdés b) pontjára és (2) bekezdés a) pontjára, valamint az Szmvtv. végrehajtására kiadott 113/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 33. § (2) bekezdésére, 47. § (8) bekezdés b) pontjára és 59. § (1) bekezdésére alapította. A személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból megállapította, hogy e szerint a felperes és gyermeke, (...) szám alatt rendelkezik állandó lakóhellyel. A felperes azonban (...) szám alatt jelölte meg lakóhelyét. A helyszíni ellenőrzések alapján az elsőfokú hatóság rögzítette, hogy a felperes és gyermeke nem lakik egyik hivatkozott címen sem, nem állapítható meg közöttük az életközösség fennállása, és az sem, hogy a felperes megszakítás nélkül legalább egy éve családi életközösségben élne gyermekével. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. január 29. napján kelt 106-Át-39959/6/2014. számú másodfokú határozatával - az indokolás kiegészítésével - az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította egyúttal, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt, és kötelezte, hogy Magyarország területét a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el. A másodfokú eljárás során ismételt helyszíni ellenőrzésre került sor a felperes gyáli lakóhelyén, telefonon meghallgatták a felperes gyermeke vonatkozásában teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tevő P.J.L., helyszíni ellenőrzést végeztek a felperes gyermeke felett jelenleg felügyeleti jogot gyakorló Sz.Á. lakcímén. A határozatban rögzítettek szerint a felperes már majd egy éve nem él életközösségben gyermekével, szülői felügyeleti joga szünetel, ellene gyermeke sérelmére kiskorú veszélyeztetése miatt büntetőeljárás van folyamatban.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a hatóságok megsértették a Ket. 1. § (1) bekezdését, 50. § (1)-(6) bekezdését, továbbá az Szmvtv. 1. § (1) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint a határozatok indokolásában nem valós tényállás került megállapításra. Az alperes

nem járt el jogszerűen, releváns tényeket nélkülöző határozatából hiányzott az objektív mérlegelés.

- [3] Az alperes nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes megfelelő alapossággal és a Ket. eljárási szabályainak megtartásával tárta fel és rögzítette az ügyben irányadó tényállást. Nem sértette meg a tényállás-tisztázási kötelezettségét [Ket. 50. § (1)-(6) bekezdés], az ügy egyedi körülményeinek vizsgálatára vonatkozó kötelezettségét, az ezek vizsgálata alapján hozandó döntés alapelvi rendelkezést [Ket. 1. § (1) bekezdés] sem sért. Az alperes a rendelkezésre álló iratanyagot, köztük a felperes kérelmi indokát, az azt alátámasztó bizonyítékait, valamint a helyszíni szemlék során összegyűjtött okirati bizonyítékokat körültekintő vizsgálat alá vonta, a bizonyítás anyagát az anyagi jogi megítélés [Szmtv. 16. § (2) bekezdés a) pontja] szempontjából logikusan, jogszerűen és ellentmondásmentesen értékelte. Megjegyezte a bíróság, hogy a felperes keresetében nem fejtette ki, hogy az általa hivatkozott jogszabályhelyeket miért tartja sérelmesnek, azokat az alperes hogyan, miként sértette meg, és az hogyan hatott ki az ügy érdemére.
- [5] Az Szmtv. 16. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással hangsúlyozta a bíróság, hogy jelen eljárás kérelemre indult, így a felperes érdekkörébe tartozott az, hogy a hatóságot meggyőzze kérelme alaposságáról. Az alperes eljárása során feltárta, hogy a felperes már majd egy éve nem él életközösségben gyermekével, szülői felügyeleti joga szünetel. Ennek alátámasztásául az iratokhoz csatolta a Budapest Főváros Kormányhivatala (...) kerületi Gyámhivatal 2014. március 7. napján kelt határozatát, mely szerint a felperes szülői felügyeleti joga a gyermekelhelyezési per megindításától, 2014. február 26. napjától annak jogerős befejezésééig szünetel. A gyermek részére a hatóság gyámul Sz.Á.K. apai rokont rendelte ki. A határozat indokolása szerint a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezését a gyámhivatal 2014. február 18. napján rendelte el, a gyámhivatal 2014. március 4. napján kelt határozatában rendelkezett az ideiglenesen elhelyezett gyermek anyai folyamatos kapcsolattartásának szabályozásáról. Sz.Á. az elsőfokú hatóság tanúként meghallgatta, aki nyilatkozatával alátámasztotta azt, hogy a felperes gyermekének kirendelt gyámja 2014 februárja óta, az elsőfokú hatósági ellenőrzésről készült feljegyzésben rögzítésre került Sz.Á. nyilatkozata szerint a felperessel szemben kiskorú veszélyeztetése miatt folyik büntetőeljárás. Ezen gyámhivatali határozatok tartalma a felperes számára is ismert volt, az azokra való hivatkozást a támadott határozat is tartalmazta. Ennek ellenére a felperes

keresetlevelében nem cáfolta mindezt.

- [6] Megjegyezte a bíróság, hogy a felülvizsgált határozat nem minősül mérlegelési jogkörben hozott határozatnak, figyelemmel arra, hogy a jogszabályi feltétel fenn nem állása esetén az állandó tartózkodási kártya kiadására vonatkozó döntés tekintetében a hatóságnak nincs mérlegelési lehetősége.
- [7] A Pp. 213. § (1) bekezdésére, 215. §-ára, 164. § (1) bekezdésére utalással a bíróság a felperes keresetét a Pp. 339. § alapján elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérte az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 339. § (1) bekezdését és 339/A. §-át. Kiemelte a Gyermekjogi Egyezményt, amelynek központi fogalma és alapelve a gyermek mindenképp felett álló (vagy legfőbb) érdeke (3. cikk), amelynek a hivatalos terminológia szerinti helyes fordítása talán a gyermek „legfőbb, vagy legjobb érdeke” tekinthető. A gyermek ezen érdekét szolgálja többek között, hogy családi kapcsolatait megtartsa (8. cikk), illetve, hogy ismerje a szüleit, valamint, hogy azok neveljék (7. cikk). Az eljáró hatóság ezen nemzetközi egyezményben rögzített alapelvek figyelmen kívül hagyásával járt el, amikor is a felperes magyar állampolgárságú gyermeke apai rokonnál történő ideiglenes hatályú elhelyezésére, illetve egy jogerősen le nem zárult büntetőeljárásra hivatkozással a felperes állandó tartózkodási kártya irányi kérelmét elutasította, és kötelezte Magyarországot területének elhagyására. A felperes álláspontja szerint a tényállás objektív okszerű mérlegelése nem támasztja alá a kereset elutasítását.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [11] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta, és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [12] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

- [13] A Pp. 339/A. §-a értelmében a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.
- [14] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott ezen törvényi előírás megsértését a Kúria nem állapította meg. A bíróság az ügyre vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és a körülmények között feltárt tényállás alapján hozta meg döntését, így az ezen okból jogszabálysértőnek nem volt tekinthető.
- [15] A bíróság a Pp. 339. § (1) bekezdésének alkalmazásával döntött a kereset elutasításáról, ugyanis a felülvizsgált alperesi határozatot jogszerűnek és megalapozottnak találta. A Pp. 339. § (1) bekezdése csakis a jogszabálysértő közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésére biztosít törvényes lehetőséget, ennek hiányában pedig a kereset elutasításának van helye.
- [16] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Gyermejjogi Egyezményt a bíróság eljárása során nem alkalmazta, nem alkalmazhatta, a közigazgatási per tárgya a keresettel támadott határozat jogszerűségének felülvizsgálata volt. E körben a bíróság feladata a közigazgatási eljárás során alkalmazott, és a felülvizsgált határozatban hivatkozott jogszabályi rendelkezések előírásaival való összevetése a megtámadott döntésnek és abból következtetés levonása a határozat jogszerűségére vonatkozóan. A Kúria álláspontja szerint a bíróság ezen feladatának teljes körűen eleget tett. Ítéletének indokolásában részletesen ismertetette a közigazgatási eljárás során - az első- és a másodfokú eljárásban - feltárt tényállást, az ügy elbírálása szempontjából releváns anyagi jogszabályi rendelkezést és a határozatokat összevetette azokkal. A felperes kereset alapján megvizsgálta azokat az eljárási rendelkezéseket is, amelynek sérelmét a felperes állította, azonban e tekintetben sem tudott megállapítani jogszabálysértést. Osztotta a Kúria az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy az alperes határozata nem mérlegelési jogkörben született, tekintettel arra, hogy a felperes az Szmtv. 16. § (2) bekezdés a) pontjában rögzített feltételnek nem felelt meg, így magyar állampolgárságú gyermeke jogán állandó tartózkodási kártya kiadására nem jogosult. Helyesen rögzítette azt is a bíróság a jogerős ítéletben, hogy az idegenrendészeti hatóságok semmilyen eljárási jogszabályi rendelkezést nem sértettek meg, sem a Ket. alapelvi szintű előírásait, sem a tényállás tisztázására vonatkozó szabályozását. Egyetértett a Kúria a bíróság jogi álláspontjával, miszerint az alperes felülvizsgált határozata minden tekintetben megfelelt az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ezért a kereset elutasításának volt helye.
- [17] A felperesnek a Gyermejjogi Egyezményre történő felülvizsgálati kérelembeli hivatkozása kapcsán megjegyzi a Kúria még azt is, hogy az abban foglaltakat éppen a felperes szegte meg, annak betartása az idegenrendészeti hatóságon nem volt számon kérhető.
- [18] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet

nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [20] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [21] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. május 31.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró